

अ इटान्तप्रयोगस्य सामयिकत्वेनासाध्यत्वकत्वात्, योयो-
धूमवान् सोऽग्निमानित्येव व्याप्तिप्रतीतिः । नापि प्रकृताह-
मिति हेतुलिङ्गपरामर्शपरवाक्यजन्यज्ञानविषयव्याप्तिपना-
यकं वचनं तत्, उपनयातिव्याप्तेः । उपनयाभिधान-
प्रयोजकजिज्ञासाजनकवाक्यमुदाहरणम् एतदेवान्वयव्यति-
रेकव्याप्तिविषयत्वविशेषित विशेषलक्षणद्वयमित्ये, अत्र
अ व्यभिचारवारणाय वीक्षामाहुः यत्र च सामानाधि-
करण्यादेव व्याप्तिस्तत्र न वीक्षा केवलान्वयिन्यभेदानुमाने
च वीक्षायामपि व्यभिचारतादवस्थस्यप्रसिद्धिः तु वयं, वीक्षा च
अत्रादे, न तत्पदेऽपि त्रिरुद्धरूपोपस्थितयोरपि तत्पदेन
परामर्शादुद्वाङ्मयवाचकत्वादिति न व्युत्पत्तिविरोधः यथा
“अद्यत् पापं प्रतिजहि जगन्नाथ ! नमस्व तन्म इत्यादौ” ।

टोषितकृता त निष्कण्डोक्तम् । इतरार्थान्वितस्वार्था-
बोधकन्यायावयवत्वमुदाहरणत्वम् अन्यव्याप्तिबोधक-
नम्वं व्यतिरेकव्याप्तिबोधकतत्त्वञ्च विशेषलक्षणद्वयमिति ।
४ कथाप्रसङ्गे च । “अथाङ्गिरसमप्यमुदाहरणवस्तु”
कुमा० “उदाहरणानि कथाप्रसङ्गाः तान्येव वस्तूनि” मञ्जि० ।
भावे ल्युट् । ५ कथनमात्रे । ईश्वरसम्बन्धतया प्रामाणिक-
वाक्योपन्यासे च । [उदाहृतं तत्पार्थे उक्तौ च स्त्री ।
उदाहार उ० उट्+आ+हृ-बज् । उदाहरणार्थे । क्तिन् ।
उदाहृतं त्रि० उट्+आ+हृ-क्त । इटान्ततयोपन्यसे, २ क-
थिते च “श्रुतान्वितो दशरथ इत्युदाहृतः” भट्टिः ।
प्रामाणिकप्रशङ्कतया उपपन्यसे च ।

उदितं त्रि० वद-क्त । १ कथिते । “श्रुतिश्च उदितं धर्मम्” मनुः
भावे क्त । २ कथने म० “प्रियः कियद्दूरमिति त्वयोदिते”
नच० उट्-इण्-क्त । ३ उचिते, “तदुदितः स हि यो यद-
नन्तरः” नैष० । ४ उदयं प्राप्ते “उदिते जुहोति अशुदिते
जुहोति” श्रुतिः “उदितेऽशुदिते चैव समयाध्युषिते तथा”
मनुः । “उदिते जगतीनाथे यः कुर्यादृत्तधावनम्”
स्मृतिः । “उदितं सोमनन्तं” हय सदाः शचिर्भवेत् ।
पारक्त० उदयप्राप्तिश्च पहादी भूततपादान्तरितदेशो-
परिस्थे एव भवति सा च दिवा न भवति सङ्ख्यांशुकरा-
भिभूतत्वेन दर्शनयोग्यताभावात् । तथा च दर्शनयोग्ये
पहादौ तच्छब्दस्य वृत्तिः । “उदिते श्रुतिस्मरणे” नील० क०
“अथ्याशुदितश्चन्द्रोनेक्षितव्यः कदाचन” इति व्याख्याने
“उदितः कथितः” इति अशुदितव्यावृत्तिपरं वेति ति० त०
उक्तेऽसम्पूर्णादिते च त्रि० भावे क्तः । ईरायीभाउदये
उक्ते । कर्त्तरि क्त । उदयं प्राप्ते उदायी च । “नच-

भेकन्त दोषाणां हन्याच्चोदिते गुरुः” ज्योति० दनरपति-
जयचर्याक्ते खरभेदे स च भुक्तावशिष्टः खरः यथा । इाद-
याद्वादिनाद्यानाः खस्यानाञ्चैव कालतः । उदयन्ते
धुनस्तत्त्वान्तरे एकादशोदयेः । वर्षमासदिवाभाडीपक्षानि
च क्रमादिकम् । कालमानं मया प्रोक्तं पञ्चधा च
खरोदये । यत् भुक्तं खलभोगेन खल्वं शेषोदितं
भवेत् । खल्वे भुक्ताः खरा शेषाः शेषाङ्के तदितखराः ।
अस्मिन् षष्ठ्या विभक्ते तु भुक्तं खरादितखरे । उदितख
खरस्य ख्युर्नामखरवशेन तत् । अर्धिकं चक्रयद्वा बाला-
दिचक्रे वक्ष्यते । पञ्चखरोक्ते ६ खरभेदे च । तस्मै खन
प्रकारश्च बालादिचक्रवत् ज्ञेयः । तदप्युक्तं तत्रैव । “तिथिः
प्रतिपदादिश्च कुजादिवारानर्थयः । नन्दा भद्रा जया-
रिक्ता पूर्णा चापि यथाक्रमम् । क्रमेणाङ्काः प्रदातव्या
पादाङ्काङ्कसमन्वयः । चन्द्रादौ ८१ प्रथमे देशा नगनागं
८७ द्वितीये । तृतीये चाग्निवचकं ६३ चतुर्थे तु पशु-
पहाः ६६ । पञ्चोत्तरशतं १०५ देयम् क्रमेण पञ्चकोष्ठतः ।
अङ्कपहणन्तु “वयोराशिं खराङ्कश्च एकीकृत्य विधाययेत्” ।
इत्यादि सप्तादिन्युगणनायं, सप्तन्युगण्यशब्दे विवृतिः ।
एतेषां पञ्चकोष्ठस्ववर्णादीनां संज्ञा तत्रैवोक्ता यथा
“उदितं भूमितं भ्रान्तं सन्ध्यास्तं तदनन्तरम्” सं-
ज्ञान्तरमपि तत्रैव “जन्म कर्म च साधनं पिण्डं विह-
तथैव चेति “उदिते विजयोत्तितं भूमिते लाभ एव च ।
भ्रान्ते तु विजिमाप्रोति सन्ध्यास्ते मरणं स्मृतम् । यत्र
शामाक्षरं प्राप्तं तत्रैव उदितखरः । १० सङ्ख्ये । “पुरो-
हितश्च कुर्वीत देवजमुदितोदितम्” या० श्रु० । विद्या-
भिजनास्तपानादिभिर्उदितैः शास्त्रोक्तैरुदितं सङ्ग्रहम्”
मिता० १११ प्राज्ञनामगम्यद्वये ज्योतिरे(वाङ्मा) न० अमरः ।

उदिति स्त्री उट्+इ-क्तिन् । उदये उदगमने “यत्र ख वा
निगिति वोदितं वा” अ० ६, १५, ११ ।

उट्टीक्षणं न० उट्+इण्-ल्युट् । १ जङ्घादर्थे २ उट्टावने च ।

उट्टीक्ष्य अर्थ० उट्+इण्-ल्यप् । १ जङ्घादर्थे २ उट्टावने-
त्यर्थे च । कर्मणि यत् । ३ उट्टावने ४ उट्टीक्षणीये च त्रि०

उट्टीक्षीन त्रि० उट्टीक्षि उट्टीक्षा वा मयः खः उद्यादेशे
अङ्गोमे पूर्वदीर्घः । उत्तरदिग्देशकालभवे । “उ-
ट्टीक्षीनप्रवणे करोत्युदोन्नी वै मनुष्याणां दिक्” शत०
ब्रा० १२८, १, ६ । “उट्टीक्षीनदणं वै तत्पथितं भवति”
शत० ब्रा० १, ७, १, १२ ।

उट्टीक्ष्य त्रि० उट्+अभावे यत् उद्यादेशः अङ्गोमे दोषः